

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei implicite a EIGE din 26 august 2016 de respingere a cererii reclamantului din 26 aprilie 2016 de a i se acorda o a doua prelungire a contractului său de muncă;
- anularea, în măsura în care este necesar, și a deciziei EIGE din 20 ianuarie 2017, notificate reclamantului la 23 ianuarie 2017, de respingere a reclamației formulate de reclamant la 3 octombrie 2016 împotriva deciziei implicite a EIGE;
- repararea prejudiciului material și moral suferit de reclamant;
- rambursarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta acțiune.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și, în consecință, a principiului bunei administrări
 - Pârâtul nu a furnizat reclamantului o decizie motivată privind conținutul cererii sale și al reclamației ulterioare. Această lipsă totală de motivare încalcă obligația de motivare și principiul bunei administrări.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și a Deciziei nr. 82 a EIGE din 28 iulie 2014 privind procedura de prelungire/neprelungire a contractelor, aplicabilă agenților temporari și contractuali (denumită în continuare „Decizia 82”)
 - Pârâtul nu a exercitat în mod corespunzător puterea de apreciere care i-a fost acordată în temeiul dispozițiilor menționate mai sus și nu a realizat o examinare completă sau detaliată a tuturor faptelor relevante ale cauzei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nereguli procedurale, inclusiv încălcarea normelor de procedură internă stabilite în Decizia 82, încălcarea dreptului la apărare, a dreptului de a fi ascultat, a principiului bunei administrări și a obligației de diligență
 - Pârâtul, nu numai că nu a respectat procedura prevăzută în Decizia 82, dar nici nu a ascultat efectiv punctul de vedere al reclamantului în vreun alt mod. Astfel, înainte de a lua decizia din 26 august 2016, nu a obținut informații relevante de la reclamant cu privire la interesele sale și nu a permis reclamantului să își pregătească apărarea în mod corespunzător.

Acțiune introdusă la 10 mai 2017 – Michela Curto/Parlamentul

(Cauza T-275/17)

(2017/C 239/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Michela Curto (Genova, Italia) (reprezentanți: L. Levi și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate din 30 iunie 2016 de respingere a cererii de asistență a reclamantei și, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea pârâtului la plata către reclamantă a sumei de 10 000 EUR sau a oricărei alte sume pe care Tribunalul o va considera adecvată, drept reparație pentru prejudiciul moral suferit, majorată cu dobânda legală calculată până la efectuarea plății integrale;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

— Reclamanta susține că pârâtul a săvârșit o eroare atunci când a afirmat că comportamentul în litigiu nu era abuziv și, în plus, a săvârșit o eroare atunci când a considerat că acest comportament nu a avut ca efect lezarea personalității, a demnității sau a integrității fizice sau psihice ale reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 24 din Statutul funcționarilor și a obligației de asistență

— Reclamanta susține, printre altele, că pârâtul nu a examinat cererea de asistență cu seriozitate și promptitudine, astfel cum impune jurisprudența aplicabilă.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Keolis CIF și alții/Comisia

(Cauza T-289/17)

(2017/C 239/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Franța), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Franța), Keolis Seine Sénart (Draveil, Franța), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Franța), Keolis Seine Esonne (Ormoix, Franța), Keolis Vélizy (Versailles, Franța), Keolis Yvelines (Versailles) și Keolis Versailles (Versailles) (reprezentanți: D. Epaud și R. Sermier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor a fost pusă în aplicare „în mod nelegal”, deși era vorba despre o schemă de ajutor existentă;

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor a fost pusă în aplicare în mod nelegal pentru perioada anterioară datei de 25 noiembrie 1998;

— obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, invocat cu titlu principal, întemeiat pe faptul că schema de ajutor regională în discuție nu ar fi fost pusă în aplicare în mod nelegal, din moment ce nu ar fi fost supusă obligației de notificare prealabilă. Astfel, schema de ajutor regională ar fi o schemă de ajutor existentă, în sensul articolului 108 alineatul (1) TFUE și al dispozițiilor articolului 1 litera (b) și ale capitolului VI din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9) (denumit în continuare „Regulamentul 2015/1589”). Potrivit normelor aplicabile schemelor de ajutor existente, punerea în aplicare a acestora nu ar fi nelegală, Comisia având doar posibilitatea de a prescrie, după caz, măsuri utile în scopul evoluării sau al dispariției acestora în viitor.